

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

831. An privatus ipso jure ob crimen, vel etiam ob assecutionem & possessionem quæsitam secundi incompatibilis ante sententiam declaratoriam permutare possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

quod intendit permutare, ut postea collationes utrobique subiequantur; eò quòd hoc posteriore modo minùs legitime videatur fieri permutatio; dum simul, ac collatum est beneficium Caji, & Titius illud recepit & possessionem ejus accepit, vacet illius beneficium, ac sic non possit illud resignare conferendum Cajo, utpote quod jam perdidit. Verùm meritò ait, hoc ipsum displicere Federic. de Senis. de permur. q. 11. num. 19. eò quòd, cum hujusmodi resignationes sint ex causa permutationis, ex alia expediri nequeant. Neque etiam statim per adeptionem beneficij, quod habuit Caju, vacet beneficium, quod habet Titius, maxime si alias cum eo non sit incompatible, possitque collatio ex permutatione fieri diversis temporibus, ut DD. communitur in c. unic. de permur. rer. in 6. Idem expressus dicit Ventrigl. loc. cit. n. 47. his verbis: *Quodsi fuerit adimpleta permutatio ab una parte, & capta possessio beneficij, si ex altera parte sit adimplenda permutatio in aliena, & distante diacesi, poterit primus interim retinere utrumque beneficium, etiam quòd sit incompatible, nec potest per alium impetrari sub pretextu, quòd vacaverit, ex quo adeptus est secundum incompatible. citat pro hoc Rebuff. in pr. tit. reg. de infirm. resign. gl. 4. n. 37. Idem omnino, & paulò fufius tradit Azor p. 2. l. 7. c. 29. q. 28. Illud tamen hic notandum ex eodem Chok, loc. cit. n. 6. & Tond. loc. cit. n. 12. & 13. pro quo citatur Abb. in c. bonz. 2. de postulat. Rebuff. in pr. tit. de respic. missis. n. 7. Quodsi alter compermutantium sit alienigena, extititque consuetudo in Provincia seu ditione alterutrius permutantium, vicius ex teris beneficia conferri nequeant, permutationem cum alienigena non subsistere, nisi Principis interveniat indulgentia.*

Questio 830. An accusatus, vel inquisitus de crimine, ratione cuius venit privandus, ante sententiam privationis possit permutare?

Respondet negativè Chok, de permur. p. 1. c. 32. nu. 3. hisce verbis: *Convenit, non subsistere ejusmodi permutationem, & si facta sit, posse de eo beneficium provideri illi, qui in eventum privationis beneficium impetravit. citat pro hac sententia Boëcium. decis. 205. num. 6. Staphil. de lit. grat. rubric. de var. mod. vac. Rebuff. in pr. tit. de infirm. resign. gl. 12. nu. 10. Zerol. in pr. Ep. p. 2. v. renunciatio. Quinimò ait n. 4. per viam attentatorum revocandam ejusmodi permutationem. pro quo citat Laucellot. de attent. p. 1. c. 3. n. 19. malè autem citat pro hoc postremo decisionem Rotæ, in qua dicitur: *Si lite pendente super beneficio reus & possessor transferat beneficium in alium, permutando, vel alio modo, hujusmodi permutatio revocabitur per modum attentati &c.* quia valde diversa sunt: permutatio facta lite pendente super beneficio ipso: in quo casu utique attentat permutans litigiosum: & permutatio facta pendente accusatione, vel inquisitionis iudicio super crimine commisso: in quo casu non attentat, sed utitur iure suo talis criminofus permutans. Unde oppositam sententiam secuti sumus, & fusè firmavimus supra, ubi, qualiter talis resignare valeat. respons. 2. qua vide.*

Questio 831. An privatus ipso jure ob crimen, vel etiam ob affectuionem & possessionem quaesitam secundum incompatibilis ante sententiam declaratoriam permutari possit?

Responsum est ad utrumque negativè contra Caltrop. supra, ubi, an talis resignare possit. Idem ibid. quest. seq. in fine negatum de eo, qui privatus est beneficio per sententiam hominis, nempe quòd, etsi ea executioni data non sit, permutare tamen nequeat, etsi fortè in certo casu resignare adhuc possit in favorem.

Questio 832. An prohibitus de novo acquirere prohibetur permutare, & sic in vim permutationis acquirere aliud?

Respondet negativè Gonz. gl. 14. nu. 55. citans Franc. in c. 1. de excessi. Prelator. in 6. n. 2. Tiracquell. de utroque retractu. s. 31. gl. 1. n. 28. Molin. de primogen. Hispan. l. 4. c. 5. n. 47.

Questio 833. An permutare possit beneficium, qui illud accepit animo dimittendi?

Respondet negativè Chok, de permur. p. 3. c. 39. fundans hanc responsionem in Constitutione Pauli 4. qua sit ejus 33. & incipit: *Inter ceteras, quæ expressè sub pœna excommunicationis lata, & Pape reservata, nec non privationis omnium ac singulorum beneficiorum, & inhabilitatis ad illa & alia imposterum obtinenda, eo ipso sine ulla alia declaratione incurtenda prohibet, ne quis acciperet beneficium Ecclesiasticum, sine intentione determinata illa retinendi. Ex qua Constitutione ait, apparere, permutationem in præsentem esse illicitam; tunc quia collatio beneficij facta excommunicato, etiam occulto, non tenet; tum quia dicta Constitutio declaret, taliter acceptantes beneficia incapaces esse ad alia obtinenda, adeoque tutum non videri consilium Nav. 16. de Cleric. non resid. quo scribit, licere acceptare beneficium, donec illi renunciarit cum legitima auctoritate Superioris ad permutandum illud cum alio, vel ad relinquendum, reservatà sibi aliquà pensione. Adidit tamen Chok, in sine cit. cap. eum, qui, ut permutaret beneficium cum alio, eo sine erigit de novo auctoritate Episcopi beneficium, & facit sibi illud conferri animo illud postmodum permutandi, non comprehendi in dicta Constitutione; eò quòd in ea agatur solum de acquisitione beneficiorum jam erectorum; quia hæc, cum jam sint sub potestate Pape, non vult conferre iis, qui animum non habent ea retinendi, citat pro hoc Filiuc. tr. 4. c. 5. n. 46. & 47. quam tamen permutationem beneficij sic noviter erecti, si tenuius sit quam illud, cum quo permutandum, laborare præsumptione fraudis, diximus paulò supra ex Card. de Luca de benef. d. 40. nu. 5. Verumtamen, quid in hoc puncto recipiendi beneficium cum animo dimittendi, vel etiam permutandi, & qualiter dicta Constitutio Pauli 4. intelligenda, dictum est fusè supra, ubi, an possessor exigui temporis resignare possit.*

Questio 834. An dispensatus ad unum beneficium, possit illud cum alio simili permutare?

Respondeo negativè: Cum enim dispensatio sit odiosa, & hinc non trahenda ad alia præter concessa